

Ἐλογάριασαν δὲ ὅτι ἡ Ἀλκυόνη ἀπέχει ἀπὸ ἡμῶς 34 ἑκατομύρια φορὰς περισσότερον, παρ' ὅσον ἀπέχει ἡ Γῆ μας ἀπὸ τοῦ Ἡλίου μας, (ἡ γῆ ἀπέχει τοῦ ἡλίου 95 ἑκατομ. μίλια) καὶ ὅτι τὸ φῶς, τοῦ ἀστρου τούτου, καίτοι τρέχον 192,000 μίλια κατὰ πᾶν δεύτερον λεπτόν τῆς ὥρας, χρειάζεται 500 ἔτη νὰ φθάσῃ μέχρις ἡμῶν! Ἐνῶ ἀπὸ τὸν ἡλίον μας μέχρι τῆς γῆς δαπανᾷ μόνον 8 πρῶτα λεπτὰ τῆς ὥρας. Ὅποια φοβερά, ἀκατανόητος ἀπόστασις!

Προσέτι ὁ ὄγκος τῆς Ἀλκυόνης εἶναι 117 ἑκατομύρια φορὰς μεγαλειότερος τοῦ ὄγκου τοῦ ἡλίου μας, ὅστις εἶναι 1, 415, 225 φορὰς μεγαλειότερος τοῦ ὄγκου τῆς γῆς μας! Ὅποιον ἀκατανόητον μέγεθος!!

Ὁ ἐξαισιος οὗτος ἥλιος ἐξοδεύει 18 ἑκατομύρια ἐτῶν διὰ νὰ διατρέξῃ τὴν τροχίαν του, δηλ. νὰ κάμῃ τὸν γυρὸν του περὶ ἄλλου πολὺ μεγαλειότερου ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἡλίου, τρέχει δὲ 18 μίλια κατὰ πᾶν δευτερόλεπτον!

Πόσον ἐξαισία, πόσον θαυμαστὰ, πόσον ἀκατανόητα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ!!

— Ὁ συντομώτερος καὶ μᾶλλον ἐκφραστικὸς τρόπος γὰρ τοῦ μεταξὺ πολιτισμένων Λαῶν εἶναι παρουσιαζόμενος ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τοῦ βρεφοκομείου τῆς Νεαπόλεως. Ὅλοι αἱ μελλόγαμοι νέαι, αὐτῶν ἀνατραφεῖσαι, ὁδηγοῦνται ἐντὸς μεγάλης αἰθούσης, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἔρχονται νέοι καλῆς διαγωγῆς καὶ ἐντίμου χαρακτῆρος. Ὅταν τις τούτων ρίψῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ μιᾷς αὐτῶν ρίπτει τὸ μανδύλιόν του πρὸ τῶν ποδῶν τῆς. Ἐὰν ἡ νέα κύψῃ καὶ τὸ λάβῃ, σημαίνει ὅτι τὸν δέχεται, ἐὰν δὲ τοῦναντίον, ὅτι οὐκί. Οὐδέτερος δυσαρεστέται, διότι πρόκειται περὶ συναλλαγῆς.

— Ὁ Γενικὸς διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἀγγλίας δίδει σημείωσιν τῶν γυναικῶν τῶν ὑπηρετούσων ἐν τῇ κλάδῳ τούτῳ. Ὡς ἀνώτεροι γραμματεῖς ἐν τοῖς κεντρικοῖς καταστήμασι τοῦ Λονδίνου, τῆς Ἐδιμβούργου καὶ τοῦ Δουβλίνου ἐργάζονται 821, ὡς τηλεγραφῆτραι 1978, ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν γυναικῶν τῶν ἐχουσῶν δίπλωμα ὑπηρεσίας εἶναι 2,299, ἀντὶ τῶν 2,000 αἰτινες ἦσαν κατὰ τὸ 1880—81.

— Τῇ 1750 ἐκρημνίσθησαν αἱ διάφοροι πύλαι τοῦ τείχους τοῦ Λονδίνου, καὶ μόνῃ σωζομένη εἶναι ἡ Τέμπλ-Μπάρ, ἡ ἐνώνουσα τὴν ἔδραν τοῦ Λόρδου Δημάρχου ἥτοι τὸ ἄστυ μετὰ τοῦ Γουεστνέδ. Ἡ πύλη αὕτη δὲν κλείεται ποτὲ, ἐκτὸς ὅταν ἡ βασίλισσα ἐπισκεπτεται τὸ ἄστυ. Τότε αὕτη κρούει τὴν πύλην καὶ ὁ λόρδος Δήμαρχος ἔρχεται μετὰ τὰς κλεῖδας καὶ τὴν ἀνοίγει ἵνα τὴν ὑποδεχθῇ.

Ο ΔΑΒΙΑ ΦΟΝΕΥΩΝ ΤΟΝ ΓΟΛΙΑΘ ΔΙΑ ΤΗΣ ΣΦΕΝΔΟΝΗΣ ΤΟΥ.

Οἱ περισσότεροι τῶν μικρῶν ἀναγνωστῶν μου θὰ ἤκουσαν τὴν ἱστορίαν τοῦ γίγαντος Γολιάθ, καὶ πῶς ὁ Δαβὶδ, καὶ τοι νέος καὶ ἀπειρος τῶν πολεμικῶν ὅπλων, διὰ τῆς σφενδόνης του κατάρθρωσε νὰ τὸν φονεύσῃ.

Μετὰ τὴν ἐφεύρεσιν τῆς πυρίτιδος καὶ τὴν κατασκευὴν τουφεκίων, ἡ σφενδὼν ἔπαυσε τοῦ νὰ ᾔναι ἐν χρήσει εἰς τοὺς πολέμους. Εἰς τοὺς ἀρχαίους ὅμως χρόνους οἱ σφενδονισταὶ ἀπετέλουν σπουδαῖον μέρος τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, ἀποφασίζοντες πολλάκις τὸ

ἀποτέλεσμα τῆς μάχης διὰ τῆς ἐπιτηδείας καὶ εὐστόχου χρήσεως τῆς σφενδόνης, δι' ἧς ἠδύνατο νὰ ρίπτωσι λίθους πολὺ μακρὰν καὶ μετὰ πολλὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἀποτέλεσμα. Οἱ καλοὶ σφενδονισταὶ ἔρριπτον λίθους μετὰ τοσαύτης βίας, ὥστε διεπέρων καὶ αὐτοὺς τοὺς χαλκίους θώρακας τῶν πολεμίων.

Ἡ ἐφεύρεσις τῆς σφενδόνης ἀποδίδεται εἰς τοὺς Φοίνικας ἢ τοὺς κατοίκους τῶν Βαλεαρίδων, Μαγιόρκας καὶ Μινόρκας· ἔκαμνον δὲ μεγάλην χρῆσιν αὐτῆς οἱ Πέρσαι, οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ἑβραῖοι. (Κριτ. κ'. 19—Α'. Σαμουήλ. ιζ'. 49—Α'. Χρον. ιδ'. 2—Β'. Χρον. κς'. 14). Μεταξὺ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων οἱ Κρήτες ἦσαν διάσημοι ὡς σφενδονισταί.